

Συναντήσεις & Επιφάνειες

Αυτή η έκθεση παρουσιάζει τη μορφή της ζωόμορφης γυναίκας ως μια αναπαράσταση της θηλυκότητας, η οποία ιστορικά κατασκευάστηκε ως τερατώδης και κοινωνικά στιγματισμένη. Μέσα από μια σειρά φανταστικών αφηγήσεων, ηρώιδες της ελληνικής μυθολογίας και γυναίκες της ελληνικής ιστορίας συναντιούνται και μοιράζονται συζητήσεις, που τους επιτρέπουν να επανεξετάσουν διάφορα θέματα μέσα από νέες προοπτικές. Δεν πρόκειται για μακροσκελείς συνομιλίες, αλλά είναι βαθιές και ειλικρινείς, και αυτό ακριβώς είναι που τις καθιστά τόσο ισχυρές.

Σε αυτόν τον ονειρικό κόσμο, οι ζωόμορφες γυναίκες λειτουργούν ως μεταφορές για τα γυναικεία σώματα, που υπερβαίνουν τους επιβεβλημένους κανόνες, αμφισβητώντας τις κυρίαρχες ιστορικές αφηγήσεις και διεκδικώντας ξανά τη γυναικεία παρουσία.

Αυτή η προσέγγιση συμπληρώνεται επίσης με την άντληση έμπνευσης από παραδοσιακά αντικείμενα της συλλογής του Κέντρου Μελέτης Νεώτερης Κεραμικής, τα οποία χρονολογούνται από τον 19ο και 20ό αιώνα, δημιουργώντας έτσι έναν διάλογο ανάμεσα στον πολιτισμό και τη μυθοπλασία. Σε αυτή την πρόταση, τα στοιχεία αυτά δεν εξετάζονται μόνο για την αισθητική τους, αλλά και ως φορείς μνήμης και ταυτότητας.

Τα κεφάλια των γυναικείων μορφών είναι κατασκευασμένα από εικονογραφικά στοιχεία εμπνευσμένα από αντικείμενα της αρχαιότητας, εγκαθιστώντας μια άμεση σύνδεση με το εικαστικό φαντασιακό του παρελθόντος. Ταυτόχρονα, αυτές οι εικονογραφικές φόρμες αποκτούν ένα συγκεκριμένο συμβολικό βάρος σε κάθε περίπτωση, συνδεδεμένες με την ιστορία, τον χαρακτήρα ή το πεπρωμένο των μορφών που απεικονίζονται.

Οι «Συναντήσεις και Επιφάνειες» είναι μια σειρά φανταστικών γυναικείων αφηγήσεων που γεννούν προσωπικές αποκαλύψεις, διεκδικώντας ξανά την εγγενή αξία των πρωταγωνιστριών τους. Σε αυτόν τον ονειρικό κόσμο, η θηλυκότητα παρουσιάζεται ως ένας ενεργός χώρος νοήματος και αντίστασης.

Encounters & Epiphanies

This exhibition presents the figure of the zoomorphic woman as a representation of a femininity historically constructed as monstrous and socially stigmatized. Through a series of imagined narratives, heroines of Greek mythology and women from Greek history meet and share conversations that allow them to reconsider various themes from new perspectives. These are not long conversations, but they are profound and honest, and that is precisely what makes them so powerful.

In this dreamlike world, the zoomorphic women function as metaphors for female bodies that transcend imposed norms, challenging dominant historical narratives and reclaiming the female presence.

This approach is also complemented by drawing inspiration from traditional objects in the collection of the Centre for the Studies of Modern Ceramics, dating from the 19th and 20th centuries, thereby creating a dialogue between culture and fiction. In this proposal, these elements are considered not only for their aesthetics but also as carriers of memory and identity.

The heads of the female figures are constructed from graphic elements inspired by antique pieces, establishing a direct connection with the visual imagination of the past. At the same time, these graphic forms acquire a specific symbolic weight in each case, linking to the history, character, or destiny of the figures depicted.

"Encounters and Epiphanies" is a series of imagined female narratives that give rise to personal revelations, reclaiming the intrinsic value of their protagonists. In this dreamlike world, femininity is presented as an active space of meaning and resistance.

1. Ψυχή, Ειρήνη και Μελίνα

Αυτό το έργο είναι εμπνευσμένο από ένα αλογοκανατάκι. Η Ψυχή, η προσωποποίηση της ανθρώπινης ψυχής, κατακτά την ωριμότητα και την αθανασία μέσα από δοκιμασίες και βάσανα. Ως σύμβολο αυτής της μεταμόρφωσης, απεικονίζεται εδώ έγκυος και με κεφάλι πεταλούδας, εμβλήματα της αλλαγής και της υπέρβασης. Στα αριστερά της βρίσκεται το δελφίνι, σύμβολο αγνότητας και ζωτικότητας. Στα δεξιά της βρίσκεται ο αετός, που συνδέεται με την πονηριά και την ευφυΐα. Σκέφτηκα την Ειρήνη Παπά και τη Μελίνα Μερκούρη ως συντρόφους της Ψυχής, επειδή και οι δύο αντιμετώπισαν πολυάριθμες προκλήσεις για να κερδίσουν την αναγνώριση στην εποχή τους και τελικά τα κατάφεραν. Επειδή πιστεύω ότι για τις γυναίκες, η διεκδίκηση μιας θέσης στην κοινωνική σφαίρα απαιτούσε –και συνεχίζει να απαιτεί– αγώνα, αποφασιστικότητα και ανθεκτικότητα.

2. Περσεφόνη

“Η Άνοιξη είναι αιώνια”

Ο μύθος ορίζει ότι η Περσεφόνη μοιράζει τον χρόνο της ανάμεσα στη σκιά και το φως, σηματοδοτώντας τον ρυθμό των εποχών. Εδώ, όμως, η ιστορία μεταμορφώνεται: η άνοιξη δεν είναι ένα πέρασμα, αλλά μια επιλογή – μια αιώνια κατάσταση που ενσαρκώνει την ελευθερία και την ολοκλήρωσή της.

3. Αριάδνη και Φιλαινίς

Αριάδνη: «Η αγάπη είναι τυφλή»

Φιλαινίς: «έρως»

Πάνω σε ένα βιτινάρι, ένα αντίγραφο παραδοσιακού αγγείου, που δινόταν στη νύφη την ημέρα του γάμου της, ξεδιπλώνεται μια συνάντηση ανάμεσα στην Αριάδνη, ερωτευμένη με τον Θησέα, και τη Φιλαινίδα τη Σαμία, μια διάσημη εταίρα. Η Αριάδνη φέρει κεφάλι ταύρου, σύμβολο εργασίας και ευημερίας, ενώ η Φιλαινίς φέρει κεφάλι κουνελιού, συμβολίζοντας τη σεξουαλικότητα. Το αγγείο, φορτισμένο με την παράδοση και τον γαμήλιο συμβολισμό, λειτουργεί εδώ ως ένας χώρος διαλόγου: ένας τόπος όπου σώματα και ιστορίες συγκλίνουν για να εξερευνήσουν την αλήθεια του έρωτα. Στην ανταλλαγή τους, η Αριάδνη και η Φιλαινίς όχι μόνο συζητούν για το πάθος και τη στοργή, αλλά αναλογίζονται επίσης την αφοσίωση, την πίστη και την ελευθερία της επιλογής. Με αυτόν τον τρόπο, το έργο μεταμορφώνει ένα τελετουργικό αντικείμενο σε έναν αφηγηματικό χώρο, όπου η μνήμη, η ιστορία και η φαντασία αλληλεπιδρούν για να επανανοηματοδοτήσουν τη γυναικεία εμπειρία σε σχέση με την επιθυμία, την αφοσίωση και το πάθος.

4. Αταλάντη και Κυνίσκα

Κυνίσκα: «Η τύχη βοηθά τους τολμηρούς»

Η Αταλάντη, μια ηρωίδα διάσημη για τις κυνηγετικές της ικανότητες και την εξαιρετική της ταχύτητα, απεικονίζεται με κεφάλι αιλουροειδούς: ευκίνητη, σε εγρήγορση και θηρευτική. Στο πλευρό της στέκεται η Κυνίσκα η Σπαρτιάτισσα, η οποία κέρδισε την αρματοδρομία τεθρίπων, αφηρώντας τους περιορισμούς της εποχής της, κατέχοντας και εκπαιδύοντας τα δικά της άλογα.

Η κυνηγός και η εκτροφέας αλόγων μιλούν για το πώς η τύχη βοηθά τους γενναίους, και πώς η επιδίωξη των ονείρων κάποιου μπορεί συχνά να οδηγήσει στην επίτευξη αυτού που επιθυμεί.

5. Πενθεσίλεια

Πενθεσίλεια: Στη μάχη, σύντροφε [Into battle, comrade]

Μέλισσα: Ναι [Yes]

Η μορφή της Πενθεσίλειας, βασίλισσας των Αμαζόνων, παρουσιάζεται τη στιγμή ακριβώς πριν από τη μάχη. Σε αυτή τη σκηνή, εκτυλίσσεται ένας συμβολικός διάλογος με ένα σμήνος μελισσών, του οποίου η παρουσία εισάγει μια άμεση αναλογία με τον στρατό: ένα συλλογικό, πολυάριθμο και πειθαρχημένο σώμα. Το αγγείο που απεικονίζεται αντιστοιχεί σε μια κυψέλη, της οποίας η παρουσία εισάγει μια συγκεκριμένη υλική και πολιτισμική προέκταση. Αυτό το αντικείμενο όχι μόνο τοποθετεί τη σκηνή στη σύγχρονη ελληνική εποχή, αλλά λειτουργεί και ως σύμβολο περιορισμού: ένας χώρος όπου ό,τι είναι ζωντανό, πολλαπλό και δυναμικά επικίνδυνο οργανώνεται, περιορίζεται και ελέγχεται.

1. Psyche, Irene, and Melina

This piece is inspired by a horse-shaped jug, “alogokanataki”. Psyche, the personification of the human soul, achieves maturity and immortality through trials and suffering. As a symbol of this transformation, she is depicted here pregnant and with a butterfly's head, emblems of change and transcendence. To her left is the dolphin, a symbol of purity and vitality. To her right is the eagle, associated with cunning and intelligence. I thought of Irene Papas and Melina Mercouri as Psyche's companions because both faced numerous challenges to achieve recognition in their time and ultimately succeeded. Because I believe that for women, claiming a place in the social sphere has required—and continues to require—struggle, determination, and resilience.

2. Persephone

“The spring is internal”

Legend dictates that Persephone divides her time between shadow and light, marking the rhythm of the seasons. Yet here the story transforms: spring is not a passage, but a choice—an eternal state that embodies her freedom and fulfillment.

3. Ariadne and Philaenis

Ariadne: “I agapi einai tyfli” [“ Love is blind”]

Philaenis: “eros” [“Love”]

Upon a vitinari, a copy from a traditional modern vessel given to a bride on her wedding day, unfolds an encounter between Ariadne, in love with Theseus, and Philaenis of Samos, a renowned courtesan. Ariadne bears the head of a bull, symbol of labor and prosperity, while Philaenis carries the head of a rabbit, symbolizing sexuality. The vessel, charged with tradition and nuptial symbolism, functions here as a space of dialogue: a place where bodies and stories converge to explore the truth of love. In their exchange, Ariadne and Philaenis not only discuss passion and affection, but also reflect on devotion, loyalty, and the freedom to choose. In this way, the piece transforms a ritual object into a narrative space, where memory, history, and fantasy interact to re-signify the female experience in relation to desire, devotion, and passion.

4. Atalanta and Cynisca

Cynisca: “I tyhi voitha tous tolmirous” [“Fortune favors the bold”]

Atalanta, a heroine renowned for her hunting skills and extraordinary speed, is depicted with the head of a feline: agile, alert, and predatory. At her side stands Cynisca of Sparta, who won the four-horse chariot race, defying the restrictions of her time by owning and training her own horses.

The huntress and the horse breeder speak of how fortune favors the brave, and how pursuing one's dreams can often lead to achieving what one desires.

5. Penthesilea

Penthesilea: “sti máchi, sýntrofe” [“Into battle, comrade”]

Bee: “Nai” [“Yes”]

The figure of Penthesilea, queen of the Amazons, is presented in the moment just before battle. In this scene, she establishes a symbolic dialogue with a swarm of bees, whose presence introduces a direct analogy with the army: a collective, numerous, and disciplined body.

The vessel depicted corresponds to a kipseli, a beehive, whose presence introduces a specific material and cultural extension. This object not only anchors the scene in the Greekmodern time, but also acts as a symbol of containment: a space where what is alive, multiple, and potentially dangerous is organized, limited, and managed.

6. Νίκη και Ύδνα

Νίκη: «Το αξίζεις!»

Η Νίκη, θεά της νίκης, εμφανίζεται με κεφάλι λεοπάρδαλης, συμβολίζοντας την ταχύτητα και την ευφυΐα. Δίπλα της στέκεται η Ύδνα της Σκιώνης, γνωστή για την ικανότητά της ως κολυμβήτρια, η οποία έλαβε μέρος στον Δεύτερο Περσικό Πόλεμο βοηθώντας στο σαμποτάζ του στόλου του Ξέρξη Α΄, βουτώντας κάτω από τα πλοία μαζί με τον πατέρα της.

Σε αυτή τη σκηνή, η Νίκη της προσφέρει ένα δάφνινο στεφάνι, έμβλημα θριάμβου, ως αναγνώριση της προσπάθειας και της γενναιότητάς της. Η χειρονομία αυτή αναδεικνύει μια διάσταση συνεργασίας και αναγνώρισης ανάμεσα σε γυναικείες μορφές, υπογραμμίζοντας κοινές αξίες όπως η δύναμη, η ευφυΐα και η αποφασιστικότητα.

7. Μέδουσα

Η μοναδικότητά της δεν αρνείται τη φύση της, αλλά συνυπάρχει με αυτήν: τα φίδια δεν αποτελούν πλέον παραμόρφωση, αλλά μια ζωτική προέκταση του σώματός της, μια εκδήλωση μιας φύσης που αρνείται να περιοριστεί ή να κανονικοποιηθεί. Με αυτή τη χειρονομία, η Μέδουσα απελευθερώνεται από το βλέμμα που την καταδικάζει, διεκδικώντας ξανά τη δική της εικόνα ως υποκείμενο και όχι ως αντικείμενο τιμωρίας. Και είναι όμορφη.

8. Ανύτη και Κίρκη

Κίρκη: «Η μαγεία είναι μέσα μας»

Ανύτη: «Ναι»

Η συνάντηση ανάμεσα στην Ανύτη την Τεγεάτιδα και την Κίρκη δημιουργεί έναν μετέωρο χώρο, αποκομμένο από τον ιστορικό χρόνο και τη λογική του συνηθισμένου κόσμου. Σε αυτόν τον διάλογο, η ποιητική γλώσσα και η μαγεία συγκλίνουν, δημιουργώντας μια ενδιάμεση περιοχή, όπου η φαντασία δεν αποτελεί φυγή, αλλά μια μορφή γνώσης.

Η Ανύτη, που απεικονίζεται με κεφάλι κατσίκας, ενσαρκώνει την άγρια διάσταση της φύσης, καθώς και την επιμονή και το πείσμα μιας φωνής που, αν και ιστορικά αποσιωπήθηκε, αντέχει στον χρόνο. Η μορφή της συνδέεται με το γήινο, το ενστικτώδες και το αδάμαστο, διεκδικώντας μια άμεση σύνδεση με τον φυσικό κόσμο.

Η Κίρκη, με κεφάλι ελαφιού, συνδέεται με την ευγένεια και μια μορφή γαλήνιας, συγκρατημένης δύναμης. Μακριά από την εικόνα της επικίνδυνης μάγισσας, εδώ η μαγεία της εμφανίζεται ως σοφία, ως ικανότητα μεταμόρφωσης και ως μια βαθιά κατανόηση της πραγματικότητας.

9. Αγνοδίκη

Για να ξεπεράσει την απαγόρευση, που εμπόδιζε τις γυναίκες να ασκούν την ιατρική στην αρχαία Ελλάδα, η Αγνοδίκη η Αθηναία μεταμφιέστηκε σε άνδρα, ταξίδεψε στην Αίγυπτο για να σπουδάσει και επέστρεψε στην Αθήνα για να βοηθήσει στις γέννες παιδιών, αλλάζοντας τελικά τον νόμο αφού παραπέμφθηκε σε δίκη.

Αυτό το έργο είναι εμπνευσμένο από ένα γλυπτό Μινωίτισσας σε στάση προσευχής, που επανερμηνεύεται εδώ με το κεφάλι ενός παγωνιού, συμβόλου αναγέννησης και πνευματικής ανάπλασης. Η μορφή της Αγνοδίκης γίνεται μια μεταφορά για τη δύναμη της θεραπείας, για την ανθεκτικότητα απέναντι στην καταπίεση και για τη λύτρωση της ψυχής μέσα από την πράξη της ευγνωμοσύνης.

10. Ψυχή & Ύδνα

Η Ψυχή, η σοφή γυναίκα, αντιπροσωπεύει την αλλαγή και την αναγέννηση της ψυχής. (Ψυχή με κεφάλι πεταλούδας)

Η Ύδνα, με την ισχυρή θέληση και το ακούραστο πνεύμα. (Με κεφάλι ψαριού)

6. Nike and Hydna

Nike: "To axizeis!" [" You deserve it"]

Nike, goddess of victory, appears with the head of a leopard, symbolizing speed and intelligence. Beside her stands Hydna of Scione, known for her skill as a swimmer, who took part in the Second Persian War by helping to sabotage the fleet of Xerxes I, diving beneath the ships alongside her father.

In this scene, Nike offers her a laurel crown, an emblem of triumph, in recognition of her effort and bravery. The gesture highlights a dimension of collaboration and recognition among female figures, underscoring shared values such as strength, intelligence, and determination.

7. Medusa

Her singularity does not deny her nature but coexists with it: the snakes are no longer a deformity, but a vital extension of her body, a manifestation of a nature that refuses to be contained or normalized. In this gesture, Medusa frees herself from the gaze that condemns her, reclaiming her own image as a subject rather than an object of punishment. And she is beautiful.

8. Anyte and Circe

Circe: " i mageia einai mesa mas" ["The magic is inside us"]

Anite: "Nai" ["Yes"]

The encounter between Anyte of Tegea and Circe creates a suspended space, removed from historical time and the logic of the ordinary world. In this dialogue, poetic language and magic converge, generating an intermediate territory where fantasy is not an escape, but a form of knowledge.

Anyte, depicted with the head of a goat, embodies the wild dimension of nature, as well as the tenacity and persistence of a voice that, though historically silenced, endures. Her figure is linked to the earthly, the instinctive, and the untamed, claiming a direct connection with the natural world.

Circe, with the head of a deer, is associated with nobility and a form of serene, contained power. Far from the image of the dangerous sorceress, here her magic appears as wisdom, as a capacity for transformation and a deep understanding of reality.

9. Agnodice

To overcome the prohibition that prevented women from practicing medicine in ancient Greece, Agnodice of Athens disguised herself as a man, traveled to Egypt to study, and returned to Athens to assist in childbirth, ultimately changing the law after being put on trial.

This piece is inspired by a sculpture of a Minoan woman in a posture of prayer, reinterpreted here with the head of a peacock, a symbol of rebirth and spiritual regeneration. The figure of Agnodice becomes a metaphor for the power to heal, for resilience in the face of oppression, and for the redemption of the soul through the act of giving thanks.

10. Psyche & Hydna

Psyche, the wise woman, represents the change and rebirth of the soul.

(Psyque butterfly head)

Hydna, of strong will and tireless spirit. (Fish head)